

Beslutningsforslag nr. B 11. Fremsat den 1. april 1998 af udenrigsministeren (Niels Helveg Petersen)

Forslag til folketingsbeslutning

om Danmarks ratifikation af konvention om forbud mod brug, oplagring, produktion og overførsel af personelminer samt om deres destruktion

Folketinget meddeler sit samtykke til, at Danmark ratificerer den i Ottawa den 4. december 1997 undertegnede konvention om forbud mod brug, oplagring, produktion og overførsel af personelminer samt om deres destruktion.

Udenrigsmin., j.nr. 6.B.42.a.

Indholdsfortegnelse

	Side
Konvention om forbud mod brug, oplagring, produktion og overførsel af personelminer samt om deres destruktion	1339
Bemærkninger:	
I. Konventionens forhistorie.....	1358
II. Danmarks tiltrædelse.....	1358
III. Konventionens indhold.....	1359

Oversættelse

**KONVENTION OM FORBUD MOD BRUG,
OPLAGRING, PRODUKTION OG
OVERFØRSEL AF PERSONELMINER
SAMT OM DERES DESTRUKTION**

Præambel

De kontraherende stater, der

er besluttede på at gøre ende på de lidelser og ulykker, der forårsages af personelminer, der dræber eller lemlæster hundreder af mennesker hver uge, hovedsagelig uskyldige og forsvarsløse civile og børn, hindrer økonomisk udvikling og genopbygning, umuliggør hjemsendelse af flygtninge og hjemstavnshørende personer, og som i årevis efter deres udlægning har andre alvorlige følger,

anser det for nødvendigt at gøre deres yderste for at bidrage på effektiv og koordineret vis til at møde den udfordring at rydde personelminer udlagt verden over, og sikre deres destruktion,

ønsker at gøre deres yderste for at yde bistand til omsorg for og rehabilitering, inklusive social og økonomisk reintegration, af mineofre,

anerender at et totalforbud mod personelminer også er en vigtig tillidsskabende foranstaltning,

hilser velkommen vedtagelsen af protokollen om forbud mod eller begrænsninger i anvendelsen af miner, lureminer og andre mekanismer som ændret den 3. maj 1996 tilknyttet konventionen om forbud mod eller begrænsninger i anvendelsen af visse konventionelle våben, som må anses for at være unødigt skadevoldende eller for at ramme i flæng, og opfordrer de stater, der endnu ikke har ratificeret, til snarest at gøre dette,

hilser tillige velkommen De Forenede Nationers Generalforsamlingsresolution 51/45 S af 10. december 1996, der opfordrer alle stater til energisk at arbejde for en effektivt, juridisk bindende international aftale om et forbud mod brug, oplagring, produktion og overførsel af personelminer,

**CONVENTION ON THE PROHIBITION OF
THE USE, STOCKPILING, PRODUCTION
AND TRANSFER OF ANTI-PERSONNEL
MINES AND ON THEIR DESTRUCTION**

Preamble

The States Parties,

Determined to put an end to the suffering and casualties caused by anti-personnel mines, that kill or maim hundreds of people every week, mostly innocent and defenceless civilians and especially children, obstruct economic development and reconstruction, inhibit the repatriation of refugees and internally displaced persons, and have other severe consequences for years after emplacement,

Believing it necessary to do their utmost to contribute in an efficient and coordinated manner to face the challenge of removing anti-personnel mines placed throughout the world, and to assure their destruction,

Wishing to do their utmost in providing assistance for the care and rehabilitation, including the social and economic reintegration of mine victims,

Recognizing that a total ban of anti-personnel mines would also be an important confidence-building measure,

Welcoming the adoption of the Protocol on Prohibitions or Restrictions on the Use of Mines, Booby-Traps and Other Devices, as amended on 3 May 1996, annexed to the Convention on Prohibitions or Restrictions on the Use of Certain Conventional Weapons Which May Be Deemed to Be Excessively Injurious or to Have Indiscriminate Effects, and calling for the early ratification of this Protocol by all States which have not yet done so,

Welcoming also United Nations General Assembly resolution 51/45 S of 10 December 1996 urging all States to pursue vigorously an effective, legal ly binding international agreement to ban the use, stockpiling, production and transfer of anti-personnel landmines,

hilser yderligere velkommen de forholdsregler, der de seneste år er taget, både unilateralt og multilateralt, med sigte på at forbyde, begrænse eller suspendere brug, oplagring, produktion og overførsel af personelminer,

understreger betydningen af offentlighedens samvittighed til fremme af humane principper, således som den kom til udtryk i kravet om et totalforbud mod personelminer, og anerkender den indsats for at opnå dette mål, der er gjort af Den Internationale Røde Kors og Røde Halvmåne Bevægelse og Den Internationale Kampagne for at forbyde landminer og talrige andre ikke-statslige organisationer verden over,

erindrer om Ottawa-erklæringen af 5. oktober 1996 og Bryssel-erklæringen af 27. juni 1997, der opfordrer det internationale samfund til at forhandle en international, juridisk bindende aftale om forbud mod brug, oplagring, produktion og overførsel af personelminer,

understreger det ønskelige i at opnå tilslutning fra alle stater til denne konvention og er besluttede på at arbejde ihærdigt for dens universalitet i alle relevante fora, således blandt andre De Forenede Nationer, Nedrustningskonferencen, regionale organisationer og grupperinger samt gennemgangskonferencer vedrørende konventionen om forbud mod eller begrænsninger i anvendelsen af visse konventionelle våben, som må anses for at være unødigt skadevoldende eller for at ramme i flæng,

lægger til grund det princip i international humanitær folkeret, at retten for de stridende parter i en væbnet konflikt til at vælge metoder og midler i krigsførelsen ikke er ubegrænset, og princippet om forbud mod anvendelse i væbnede konflikter af våben, projektiler og materiel og metoder i krigsførelse af en art, som forårsager overflødig skade eller unødige lidelser, samt princippet om, at der skal skelnes mellem civile og kombattanter,

er blevet enige om følgende:

Artikel 1

Almindelige forpligtelser

1. Hver kontraherende stat forpligter sig til

Welcoming furthermore the measures taken over the past years, both unilaterally and multilaterally, aiming at prohibiting, restricting or suspending the use, stockpiling, production and transfer of anti-personnel mines,

Stressing the role of public conscience in furthering the principles of humanity as evidenced by the call for a total ban of anti-personnel mines and recognizing the efforts to that end undertaken by the International Red Cross and Red Crescent Movement, the International Campaign to Ban Landmines and numerous other non-governmental organizations around the world,

Recalling the Ottawa Declaration of 5 October 1996 and the Brussels Declaration of 27 June 1997 urging the international community to negotiate an international and legally binding agreement prohibiting the use, stockpiling, production and transfer of anti-personnel mines,

Emphasizing the desirability of attracting the adherence of all States to this Convention, and determined to work strenuously towards the promotion of its universalization in all relevant fora including, *inter alia*, the United Nations, the Conference on Disarmament, regional organizations, and groupings, and review conferences of the Convention on Prohibitions or Restrictions on the Use of Certain Conventional Weapons Which May Be Deemed to Be Excessively Injurious or to Have Indiscriminate Effects,

Basing themselves on the principle of international humanitarian law that the right of the parties to an armed conflict to choose methods or means of warfare is not unlimited, on the principle that prohibits the employment in armed conflicts of weapons, projectiles and materials and methods of warfare of a nature to cause superfluous injury or unnecessary suffering and on the principle that a distinction must be made between civilians and combatants,

Have agreed as follows:

Article 1

General obligations

1. Each State Party undertakes never under

aldrig under nogen omstændigheder:

- a) at bruge personelminer;
- b) at udvikle, fremstille, på anden måde anskaffe, oplagre, bibeholde personelminer eller overføre personelminer til nogen, direkte eller indirekte;
- c) at bistå, opmuntre eller tilskynde, på nogen måde, nogen til handlinger, der under denne konvention er forbudt de kontraherende stater.

2. Hver kontraherende stat påtager sig at destruere eller sikre destruktions af alle personelminer i overensstemmelse med denne konventions bestemmelser.

Artikel 2

Definitioner

I denne konvention betyder:

1. »Personelmine« en mine, som er bestemt til at eksplodere ved en persons tilstedeværelse, nærhed eller berøring, og som vil ukampdygtiggøre, såre eller dræbe én eller flere personer. Miner bestemt til at detonere ved tilstedeværelse, nærhed eller berøring af et køretøj i modsætning til en person, der er udstyret med en mekanisme, der sikrer minen mod optagning, anses ikke som personelminer som følge af at være således udstyret.

2. »Mine« en sprængladning, som er bestemt til at blive anbragt under, på eller nær jordoverfladen eller en anden overflade og til at eksplodere ved en persons eller et køretøjs tilstedeværelse, nærhed eller berøring.

3. »Mekanisme, der sikrer minen mod optagning« en mekanisme som er bestemt til at beskytte en mine, og som er en del af, forbundet med, fastgjort til eller anbragt under minen, og som udløses, hvis der gøres forsøg på at optage eller på anden måde med vilje forstyrre minen.

4. »Overførsel«, foruden den fysiske flytning af personelminer til eller fra nationalt territorium, overførsel af ejendomsret til og kontrol med minerne, men omfatter ikke overførselen af et territorium indeholdende udlagte personelminer.

5. »Mineret område« et område, som er farligt på grund af tilstedeværelsen eller mistan-

any circumstances:

- (a) To use anti-personnel mines;
- (b) To develop, produce, otherwise acquire, stockpile, retain or transfer to anyone, directly or indirectly, anti-personnel mines;
- (c) To assist, encourage or induce, in any way, anyone to engage in any activity prohibited to a State Party under this Convention.

2. Each State Party undertakes to destroy or ensure the destruction of all anti-personnel mines in accordance with the provisions of this Convention.

Article 2

Definitions

1. »Anti-personnel mine« means a mine designed to be exploded by the presence, proximity or contact of a person and that will incapacitate, injure or kill one or more persons. Mines designed to be detonated by the presence, proximity or contact of a vehicle as opposed to a person, that are equipped with anti-handling devices, are not considered anti-personnel mines as a result of being so equipped.

2. »Mine« means a munition designed to be placed under, on or near the ground or other surface area and to be exploded by the presence, proximity or contact of a person or a vehicle.

3. »Anti-handling device« means a device intended to protect a mine and which is part of, linked to, attached to or placed under the mine and which activates when an attempt is made to tamper with or otherwise intentionally disturb the mine.

4. »Transfer« involves, in addition to the physical movement of anti-personnel mines into or from national territory, the transfer of title to and control over the mines, but does not involve the transfer of territory containing emplaced anti-personnel mines.

5. »Mined area« means an area which is dangerous due to the presence or suspected pres-

ken om tilstedeværelsen af miner.

Artikel 3

Undtagelser

1. Uanset de almindelige forpligtelser i henhold til artikel 1, er det tilladt at bibeholde eller overføre et antal personelminer til udvikling af og træning i minesporing, minerydning eller minedestruktionsteknik. Antallet af sådanne miner skal ikke overstige det absolut nødvendige minimum til de ovenfor anførte formål.

2. Overførsel af personelminer til destruktion er tilladt.

Artikel 4

Destruktion af oplagrede personelminer

Med undtagelse af bestemmelserne i artikel 3, forpligter hver kontraherende stat sig til at destruere eller sikre destruktion af alle oplagrede miner, den ejer eller besidder, eller som er under dens jurisdiktion eller kontrol så snart som muligt, men ikke senere end fire år efter denne konventions ikrafttrædelse.

Artikel 5

Destruktion af personelminer i minerede områder

1. Hver kontraherende stat forpligter sig til at destruere eller sikre destruktionen af alle personelminer i minerede områder under dens jurisdiktion eller kontrol så snart som muligt, og ikke senere end ti år efter denne konventions ikrafttrædelse for pågældende kontraherende stat.

2. Hver kontraherende stat skal gøre sig alle anstrengelser for at identificere alle områder under dens jurisdiktion eller kontrol, hvor der er kendskab til eller mistanke om, at personelminer er udlagt, og skal så snart som muligt sikre, at alle personelminer i minerede områder er perimeterafmærket og overvåget samt er beskyttet ved hjælp af hegn eller ved andre midler for at sikre, at civile personer effektivt holdes ude fra området, indtil alle personelminer i området er blevet destrueret. Denne afgrænsning skal som et minimum leve op til de standarder, der er anført i protokollen om forbud mod eller begrænsninger i anvendelsen af miner, luremi-

ence of mines.

Article 3

Exceptions

1. Notwithstanding the general obligations under Article 1, the retention or transfer of a number of anti-personnel mines for the development of and training in mine detection, mine clearance, or mine destruction techniques is permitted. The amount of such mines shall not exceed the minimum number absolutely necessary for the above-mentioned purposes.

2. The transfer of anti-personnel mines for the purpose of destruction is permitted.

Article 4

Destruction of stockpiled anti-personnel mines

Except as provided for in Article 3, each State Party undertakes to destroy or ensure the destruction of all stockpiled anti-personnel mines it owns or possesses, or that are under its jurisdiction or control, as soon as possible but not later than four years after the entry into force of this Convention for that State Party.

Article 5

Destruction of anti-personnel mines in mined areas

1. Each State Party undertakes to destroy or ensure the destruction of all anti-personnel mines in mined areas under its jurisdiction or control, as soon as possible but not later than ten years after the entry into force of this Convention for that State Party.

2. Each State Party shall make every effort to identify all areas under its jurisdiction or control in which anti-personnel mines are known or suspected to be emplaced and shall ensure as soon as possible that all anti-personnel mines in mined areas under its jurisdiction or control are perimeter-marked, monitored and protected by fencing or other means, to ensure the effective exclusion of civilians, until all anti-personnel mines contained therein have been destroyed. The marking shall at least be to the standards set out in the Protocol on Prohibitions or Restrictions on the Use of Mines, Booby-Traps and Other Devices, as amended

ner og andre mekanismer som ændret den 3. maj 1996 tilknyttet konventionen om forbud mod eller begrænsninger i anvendelsen af visse konventionelle våben, som må anses for at være unødigt skadevoldende eller for at ramme i flæng.

3. Såfremt en kontraherende stat anser, at den ikke vil være i stand til at destruere eller sikre destruktio n af alle i stk. 1 omhandlede personelminer inden for den deri fastsatte tidsfrist, kan den til et møde mellem de kontraherende stater eller en gennemgangskonference fremsætte en anmodning om en udsættelse af tidsfristen for destruktio n af sådanne personelminer, for en periode af op til ti år.

4. Hver anmodning skal indeholde:

- a) Angivelse af varigheden af den foreslåede forlængelse
- b) En detaljeret forklaring på årsagerne til den foreslåede forlængelse, herunder oplysning om:
 - (i) Forberedelser af og status i arbejde udført under nationale minerydningsprogrammer;
 - (ii) De finansielle og tekniske midler, den kontraherende stat har til rådighed til destruktio nen af alle personelminerne; og om
 - (iii) Omstændigheder, der er til hinder for at den kontraherende stat kan destruere alle personelminerne i minerede områder;
- c) Oplysning om de humanitære, sociale, økonomiske og miljømæssige implikationer af forlængelsen; og
- d) Alle andre oplysninger af relevans i forbindelse med den foreslåede forlængelse.

5. Mødet mellem de kontraherende stater eller gennemgangskonferencen skal, under hensyntagen til de i stk. 4 angivne faktorer, vurdere anmodningen og med et flertal af de tilstedeværende kontraherende stater, der deltager i afstemningen, træffe beslutning om hvorvidt anmodningen om en forlængelse af perioden skal imødekommes.

6. En sådan forlængelse kan blive gentaget efter fremsættelse af en ny anmodning i overensstemmelse med denne artikels stk. 3, 4 og 5. I anmodningen om en yderligere forlængelsesperiode skal den kontraherende stat opgive

on 3 May 1996, annexed to the Convention on Prohibitions or Restrictions on the Use of Certain Conventional Weapons Which May Be Deemed to Be Excessively Injurious or to Have Indiscriminate Effects.

3. If a State Party believes that it will be unable to destroy or ensure the destruction of all anti-personnel mines referred to in paragraph 1 within that time period, it may submit a request to a Meeting of the States Parties or a Review Conference for an extension of the deadline for completing the destruction of such anti-personnel mines, for a period of up to ten years.

4. Each request shall contain:

- (a) The duration of the proposed extension;
- (b) A detailed explanation of the reasons for the proposed extension, including:
 - (i) The preparation and status of work conducted under national demining programmes;
 - (ii) The financial and technical means available to the State Party for the destruction of all the anti-personnel mines; and
 - (iii) Circumstances which impede the ability of the State Party to destroy all the anti-personnel mines in mined areas;
- (c) The humanitarian, social, economic, and environmental implications of the extension; and
- (d) Any other information relevant to the request for the proposed extension.

5. The Meeting of the States Parties or the Review Conference shall, taking into consideration the factors contained in paragraph 4, assess the request and decide by a majority of votes of States Parties present and voting whether to grant the request for an extension period.

6. Such an extension may be renewed upon the submission of a new request in accordance with paragraphs 3, 4 and 5 of this Article. In requesting a further extension period a State Party shall submit relevant additional information

yderligere relevante oplysninger i henhold til denne artikel om, hvad der er foretaget i den tidligere forlængelsesperiode.

Artikel 6

Internationalt samarbejde og bistand

1. Til opfyldelse af forpligtelserne i henhold til denne konvention har hver kontraherende stat ret til at søge og til at modtage bistand hvor det er muligt fra andre kontraherende stater i muligt omfang.

2. Hver kontraherende stat forpligter sig til at lette udveksling af udstyr, materiale og videnskabelige og teknologiske oplysninger, der vedrører gennemførelsen af denne konvention, og har ret til i videst muligt omfang at deltage i sådan udveksling. De kontraherende stater skal ikke pålægge anskaffelsen af minerydningsudstyr og dertil hørende teknologisk information med humanitære formål uberettigede restriktioner.

3. Hver kontraherende stat, der har mulighed for det, skal yde bistand til omsorgen for og rehabiliteringen og den sociale og økonomiske reintegration af mineofre samt til mineoplysningsprogrammer. Sådan bistand kan blandt andre ydes gennem De Forenede Nationers system, internationale, regionale eller nationale organisationer eller institutioner, den Internationale Røde Kors Komité, nationale Røde Kors- og Røde Halvmåne organisationer og deres Internationale Forbund, ikke-governmentale organisationer eller på bilateral basis.

4. Hver kontraherende stat, der har mulighed for det, skal yde bistand til minerydning og dermed forbunden virksomhed. Sådan bistand kan bl.a. ydes gennem Forenede Nationers system, internationale, regionale eller nationale organisationer eller institutioner, bilateralt eller ved bidrag til De Forenede Nationers frivillige fond til minerydning eller andre regionale fonde, der har med minerydning at gøre.

5. Hver kontraherende stat, der har mulighed for det, skal yde bistand til destruktions af oplagrede personelminer.

on what has been undertaken in the previous extension period pursuant to this Article.

Article 6

International cooperation and assistance

1. In fulfilling its obligations under this Convention each State Party has the right to seek and receive assistance, where feasible, from other States Parties to the extent possible.

2. Each State Party undertakes to facilitate and shall have the right to participate in the fullest possible exchange of equipment, material and scientific and technological information concerning the implementation of this Convention. The States Parties shall not impose undue restrictions on the provision of mine clearance equipment and related technological information for humanitarian purposes.

3. Each State Party in a position to do so shall provide assistance for the care and rehabilitation, and social and economic reintegration, of mine victims and for mine awareness programmes. Such assistance may be provided, inter alia, through the United Nations system, international, regional or national organizations or institutions, the International Committee of the Red Cross, national Red Cross and Red Crescent societies and their International Federation, non-governmental organizations, or on a bilateral basis.

4. Each State Party in a position to do so shall provide assistance for mine clearance and related activities. Such assistance may be provided, inter alia, through the United Nations system, international or regional organizations or institutions, non-governmental organizations or institutions, or on a bilateral basis, or by contributing to the United Nations Voluntary Trust Fund for Assistance in Mine Clearance, or other regional funds that deal with demining.

5. Each State Party in a position to do so shall provide assistance for the destruction of stockpiled anti-personnel mines.

F. t. beslutning om Danmarks ratifikation vedr. personelminer samt om deres destruktion

6. Hver kontraherende stat påtager sig at levere oplysninger til den minerydningsdatabase, der er oprettet inden for De Forenede Nationers system, navnlig oplysninger angående diverse midler og teknologi til minerydning samt lister over eksperter, ekspertinstitutioner eller nationale kontaktpunkter inden for minerydning.

7. Kontraherende stater kan anmode De Forenede Nationer, regionale organisationer, andre kontraherende stater eller andre kompetente interstatslige eller ikke-statslige fora om at bistå deres myndigheder med udarbejdelsen af et nationalt minerydningsprogram for at fastslå bl.a.:

- a) Omfanget og rækkevidden af personelmineproblemet;
- b) De finansielle, teknologiske og menneskelige ressourcer, der kræves for at gennemføre programmet;
- c) Det antal år, der skønnes nødvendigt for at destruere alle personelminer i minerede områder under den pågældende kontraherende stats jurisdiktion eller kontrol;
- d) Mineoplysningsvirksomhed med det formål at nedbringe antallet af kvæstelser eller dødsfald i forbindelse med miner;
- e) Bistand til mineofre;
- f) Forholdet mellem vedkommende kontraherende stats regering og de relevante statslige, interstatslige eller ikke-statslige organer, der skal medvirke i gennemførelsen af programmet.

8. Hver kontraherende stat, der yder og modtager bistand i henhold til denne artikels bestemmelser, skal samarbejde med henblik på at sikre, at vedtagne bistandsprogrammer gennemføres omgående og fuldt ud.

Artikel 7

Gennemsigtighedsforanstaltninger

1. Hver kontraherende stat skal så hurtigt som praktisk muligt og ikke senere end 180 dage efter denne konvention er trådt ikraft for den kontraherende stat til de Forenede Nationers generalsekretær aflægge beretning om:

- a) De nationale gennemførelsesforanstaltninger, der henvises til i Artikel 9;
- b) Det samlede antal oplagrede personelminer, som ejes eller besiddes af staten, eller som er under dens jurisdiktion eller kontrol, fordelt

6. Each State Party undertakes to provide information to the database on mine clearance established within the United Nations system, especially information concerning various means and technologies of mine clearance, and lists of experts, expert agencies or national points of contact on mine clearance.

7. States Parties may request the United Nations, regional organizations, other States Parties or other competent intergovernmental or non-governmental fora to assist its authorities in the elaboration of a national demining programme to determine, inter alia:

- (a) The extent and scope of the anti-personnel mine problem;
- (b) The financial, technological and human resources that are required for the implementation of the programme;
- (c) The estimated number of years necessary to destroy all anti-personnel mines in mined areas under the jurisdiction or control of the concerned State Party;
- (d) Mine awareness activities to reduce the incidence of minerelated injuries or deaths;
- (e) Assistance to mine victims;
- (f) The relationship between the Government of the concerned State Party and the relevant governmental, intergovernmental or non-governmental entities that will work in the implementation of the programme.

8. Each State Party giving and receiving assistance under the provisions of this Article shall cooperate with a view to ensuring the full and prompt implementation of agreed assistance programmes.

Article 7

Transparency measures

1. Each State Party shall report to the Secretary-General of the United Nations as soon as practicable, and in any event not later than 180 days after the entry into force of this Convention for that State Party on:

- (a) The national implementation measures referred to in Article 9;
- (b) The total of all stockpiled anti-personnel mines owned or possessed by it, or under its jurisdiction or control, to include a break-

- på typer, antal og med om muligt serienummer for hver enkelt type af oplagrede personelminer;
- c) Såvidt muligt, beliggenheden af minerede områder under dens jurisdiktion eller kontrol, der indeholder eller mistænkes for at indeholde personelminer, med angivelse af så detaljerede oplysninger som muligt om typer og antal af hver enkelt type personelmine i hvert enkelt mineret område, og om tidspunktet for udlæggelsen.
- d) Typen, mængden og, om muligt, serienummeret på alle personelminer, der er bibeholdt eller overført til brug ved udvikling af og træning i minesporing, minerydning eller minedestruktionsteknik, eller overført med henblik på destruktion såvel som de institutioner, der af en kontraherende stat er bemyndiget til at opbevare eller overføre personelminer i overensstemmelse med artikel 3.
- e) Status i programmer til omstilling eller nedlæggelse af faciliteter til fremstilling af personelminer;
- f) Status i programmer for destruktion af personelminer i overensstemmelse med artikler 4 og 5, inklusive detaljerede oplysninger om de destruktionsmetoder, der vil blive brugt, oplysning om placeringen af alle destruktionspladserne og om de obligatoriske sikkerheds- og miljøstandarder, der vil finde anvendelse;
- g) Typer og samlede antal personelminer, der er destrueret af vedkommende kontraherende stat efter konventionens ikrafttrædelse for staten inklusive en opdeling på typer af det antal personelminer, der er destrueret i henhold til henholdsvis artikel 4 og artikel 5 og om muligt tillige med angivelse af numre for hver type personelminer destrueret i henhold til artikel 4;
- h) De tekniske karakteristika for hver enkelt type produceret personelmine i det omfang de kendes, samt for dem, der for nærværende ejes eller besiddes af en kontraherende stat, samt hvor det er ikke uforholdsmæssigt besværligt, oplysninger, der kan lette identifikation og rydning af personelminer; som et minimum skal sådanne oplysninger omfatte dimensioner, tændsats, sprængstofindhold, metalindhold, farvefotografier og anden information, der kan lette minerydningen; og
- down of the type, quantity and, if possible, lot numbers of each type of anti-personnel mine stockpiled;
- (c) To the extent possible, the location of all mined areas that contain, or are suspected to contain, anti-personnel mines under its jurisdiction or control, to include as much detail as possible regarding the type and quantity of each type of anti-personnel mine in each mined area and when they were emplaced;
- (d) The types, quantities and, if possible, lot numbers of all anti-personnel mines retained or transferred for the development of and training in mine detection, mine clearance or mine destruction techniques, or transferred for the purpose of destruction, as well as the institutions authorized by a State Party to retain or transfer anti-personnel mines, in accordance with Article 3;
- (e) The status of programmes for the conversion or de-commissioning of anti-personnel mine production facilities;
- (f) The status of programmes for the destruction of anti-personnel mines in accordance with Articles 4 and 5, including details of the methods which will be used in destruction, the location of all destruction sites and the applicable safety and environmental standards to be observed;
- (g) The types and quantities of all anti-personnel mines destroyed after the entry into force of this Convention for that State Party, to include a breakdown of the quantity of each type of anti-personnel mine destroyed, in accordance with Articles 4 and 5, respectively, along with, if possible, the lot numbers of each type of anti-personnel mine in the case of destruction in accordance with Article 4;
- (h) The technical characteristics of each type of anti-personnel mine produced, to the extent known, and those currently owned or possessed by a State Party, giving, where reasonably possible, such categories of information as may facilitate identification and clearance of anti-personnel mines; at a minimum, this information shall include the dimensions, fusing, explosive content, metallic content, colour photographs and other information which may facilitate mine clearance; and

i) De forholdsregler der er taget for at sikre at befolkningen straks og effektivt advares mod alle områder identificeret i henhold til artikel 5, stk. 2.

2. De kontraherende parter skal en gang om året på grundlag af seneste kalenderår opdatere de oplysninger, de har givet i medfør af denne artikel. De opdaterede oplysninger skal meddeles De Forenede Nationers generalsekretær senest den 30. april hvert år.

3. De Forenede Nationers generalsekretær skal tilsende de kontraherende stater alle således modtagne oplysninger.

Artikel 8

Lettelse og afklaring af overholdelse

1. De kontraherende stater er enige om at konsultere og samarbejde med hinanden angående gennemførelsen af denne konventions bestemmelser og i samarbejdets ånd virke sammen for at lette de kontraherende staters overholdelse af deres forpligtelser i henhold til denne konvention.

2. Hvis en eller flere kontraherende stater ønsker at afklare eller løse spørgsmål vedrørende en anden kontraherende stats overholdelse af bestemmelserne i denne konvention, kan den gennem De Forenede Nationers generalsekretær til den pågældende kontraherende stat fremsætte en anmodning om afklaring af spørgsmålet. En sådan anmodning skal ledsages af alle fornødne oplysninger. Fremsættelse af ubegrundede anmodninger om afklaring skal undlades og misbrug undgås. En kontraherende stat, der modtager en anmodning om afklaring skal gennem De Forenede Nationers generalsekretær inden 28 dage, forsyne den kontraherende stat, der har anmodet herom, med alle oplysninger, der kan bidrage til at afklare sagen.

3. Hvis den kontraherende stat, der har fremsat anmodningen, ikke gennem De Forenede Nationers generalsekretær modtager et svar inden fristens udløb eller skønner svaret på anmodningen om afklaring utilfredsstillende, kan den forelægge sagen via De Forenede Nationers generalsekretær på næste møde mellem de kontraherende stater. De Forenede Nationers generalsekretær skal til alle kontraherende sta-

(i) The measures taken to provide an immediate and effective warning to the population in relation to all areas identified under paragraph 2 of Article 5.

2. The information provided in accordance with this Article shall be updated by the States Parties annually, covering the last calendar year, and reported to the Secretary-General of the United Nations not later than 30 April of each year.

3. The Secretary-General of the United Nations shall transmit all such reports received to the States Parties.

Article 8

Facilitation and clarification of compliance

1. The States Parties agree to consult and cooperate with each other regarding the implementation of the provisions of this Convention, and to work together in a spirit of cooperation to facilitate compliance by States Parties with their obligations under this Convention.

2. If one or more States Parties wish to clarify and seek to resolve questions relating to compliance with the provisions of this Convention by another State Party, it may submit, through the Secretary-General of the United Nations, a Request for Clarification of that matter to that State Party. Such a request shall be accompanied by all appropriate information. Each State Party shall refrain from unfounded Requests for Clarification, care being taken to avoid abuse. A State Party that receives a Request for Clarification shall provide, through the Secretary-General of the United Nations, within 28 days to the requesting State Party all information which would assist in clarifying this matter.

3. If the requesting State Party does not receive a response through the Secretary-General of the United Nations within that time period, or deems the response to the Request for Clarification to be unsatisfactory, it may submit the matter through the Secretary-General of the United Nations to the next Meeting of the States Parties. The Secretary-General of the United Nations shall transmit the submission,

ter videregive forelæggelsen bilagt alle egnede oplysninger vedrørende anmodningen om afklaring. Alle sådanne oplysninger skal fremlægges for den kontraherende stat, til hvilken anmodningen er rettet. Denne kontraherende stat har ret til at afgive et svar herpå.

4. Indtil et møde mellem de kontraherende stater træder sammen, kan enhver berørt part anmode De Forenede Nationers generalsekretær om ved venskabelig mellemkomst at lette den ubedte afklaring.

5. Den kontraherende stat, der har fremsat anmodningen, kan gennem De Forenede Nationers generalsekretær foreslå indkaldelse af et særligt møde mellem de kontraherende parter til at overveje sagen. De Forenede Nationers generalsekretær skal derpå underrette alle kontraherende stater om forslaget og tilsende dem alle de oplysninger, der meddelt af de pågældende kontraherende stater, med anmodning om at tilkendegive om de støtter afholdelse af et særligt møde med det formål at overveje sagen. Såfremt mindst en tredjedel af de kontraherende stater inden 14 dage efter sådan anmodning tilkendegiver, at de støtter afholdelse af et sådant særligt møde, skal De Forenede Nationers generalsekretær indkalde et sådant særligt møde mellem de kontraherende stater, der skal træde sammen inden yderligere 14 dage. Et flertal af de kontraherende stater danner quorum på dette møde.

6. Mødet mellem de kontraherende stater henholdsvis det særlige møde mellem de kontraherende stater skal først beslutte om sagen, i betragtning af samtlige oplysninger fremlagt af de pågældende kontraherende stater, skal tages under yderligere overvejelse. Mødet mellem de kontraherende stater skal gøre alle anstrengelser for at opnå en afgørelse ved konsensus. Såfremt der trods alle anstrengelser ikke er opnået enighed træffes beslutning af et flertal af kontraherende stater, der er til stede og stemmer.

7. Alle kontraherende stater skal samarbejde fuldt ud med mødet mellem de kontraherende stater eller det særlige møde mellem de kontraherende stater samt med undersøgelsesmissioner bemyndiget i henhold til paragraf 8 om at udføre gennemgangen af sagen.

accompanied by all appropriate information pertaining to the Request for Clarification, to all States Parties. All such information shall be presented to the requested State Party which shall have the right to respond.

4. Pending the convening of any meeting of the States Parties, any of the States Parties concerned may request the Secretary-General of the United Nations to exercise his or her good offices to facilitate the clarification requested.

5. The requesting State Party may propose through the Secretary-General of the United Nations the convening of a Special Meeting of the States Parties to consider the matter. The Secretary-General of the United Nations shall thereupon communicate this proposal and all information submitted by the States Parties concerned, to all States Parties with a request that they indicate whether they favour a Special Meeting of the States Parties, for the purpose of considering the matter. In the event that within 14 days from the date of such communication, at least one third of the States Parties favours such a Special Meeting, the Secretary-General of the United Nations shall convene this Special Meeting of the States Parties within a further 14 days. A quorum for this Meeting shall consist of a majority of States Parties.

6. The Meeting of the States Parties or the Special Meeting of the States Parties, as the case may be, shall first determine whether to consider the matter further, taking into account all information submitted by the States Parties concerned. The Meeting of the States Parties or the Special Meeting of the States Parties shall make every effort to reach a decision by consensus. If despite all efforts to that end no agreement has been reached, it shall take this decision by a majority of States Parties present and voting.

7. All States Parties shall cooperate fully with the Meeting of the States Parties or the Special Meeting of the States Parties in the fulfilment of its review of the matter, including any fact-finding missions that are authorized in accordance with paragraph 8.

8. Såfremt yderligere afklaring er påkrævet, skal mødet mellem de kontraherende stater eller det særlige møde mellem de kontraherende stater med et flertal af de kontraherende stater, der er tilstede og deltager i afstemningen træffe beslutning om en undersøgelsesmission og fastlægge dens mandat. Den stat, som anmodningen er rettet til kan når som helst indbyde en undersøgelsesmission til sit territorium. En sådan mission finder sted uden at et møde mellem de kontraherende stater eller et særligt møde mellem de kontraherende stater har truffet beslutning om at give en sådan mission myndigelse. Missionen, omfattende indtil 9 eksperter udpeget og godkendt i henhold til stk. 9 og 10, kan indsamle yderligere oplysninger på stedet eller andre steder i direkte tilknytning til det rejste spørgsmål om overholdelse under den stats jurisdiktion eller kontrol, som anmodningen er rettet til.

9. FN's generalsekretær skal opstille en ajourført fortegnelse indeholdende navne, nationalitet og andre relevante oplysninger om kvalificerede eksperter, som de kontraherende stater har tilvejebragt og underrette alle kontraherende stater om fortegnelsen. Enhver ekspert optaget på fortegnelsen skal anses som udpeget til deltagelse i alle undersøgelsesmissioner, medmindre han skriftligt afvises af en kontraherende stat. I tilfælde af afvisning skal eksperter ikke deltage i undersøgelsesmissioner på territorium eller andre områder under den afvisende stats kontrol eller jurisdiktion, forudsat at erklæring om afvisning er afgivet forud for udpegningen af eksperter til sådanne missioner.

10. Efter modtagelsen af en anmodning fra mødet mellem de kontraherende stater eller et særligt møde mellem de kontraherende stater skal FN's generalsekretær, efter konsultationer med den kontraherende stat, til hvilken anmodningen er rettet, udpege medlemmerne af missionen, herunder dens leder. Statsborgere fra kontraherende stater, der anmoder om undersøgelsesmissionen eller er direkte berørt af den, skal ikke udpeges som deltagere i missionen. Medlemmerne af undersøgelsesmissionen skal nyde privilegier og immuniteter i henhold til artikel VI i den af de Forenede Nationers Plenarforsamling den 13. februar 1946 godkendte almindelige Konvention om de Forenede Nationers Rettigheder og Immuniteter.

8. If further clarification is required, the Meeting of the States Parties or the Special Meeting of the States Parties shall authorize a fact-finding mission and decide on its mandate by a majority of States Parties present and voting. At any time the requested State Party may invite a fact-finding mission to its territory. Such a mission shall take place without a decision by a Meeting of the States Parties or a Special Meeting of the States Parties to authorize such a mission. The mission, consisting of up to nine experts, designated and approved in accordance with paragraphs 9 and 10, may collect additional information on the spot or in other places directly related to the alleged compliance issue under the jurisdiction or control of the requested State Party.

9. The Secretary-General of the United Nations shall prepare and update a list of the names, nationalities and other relevant data of qualified experts provided by States Parties and communicate it to all States Parties. Any expert included on this list shall be regarded as designated for all fact-finding missions unless a State Party declares its non-acceptance in writing. In the event of non-acceptance, the expert shall not participate in fact-finding missions on the territory or any other place under the jurisdiction or control of the objecting State Party, if the non-acceptance was declared prior to the appointment of the expert to such missions.

10. Upon receiving a request from the Meeting of the States Parties or a Special Meeting of the States Parties, the Secretary-General of the United Nations shall, after consultations with the requested State Party, appoint the members of the mission, including its leader. Nationals of States Parties requesting the fact-finding mission or directly affected by it shall not be appointed to the mission. The members of the fact-finding mission shall enjoy privileges and immunities under Article VI of the Convention on the Privileges and Immunities of the United Nations, adopted on 13 February 1946.

11. Medlemmerne af undersøgelsesmissionen skal ankomme til den anmodede kontraherende stats territorium, så tidligt som muligt med et varsel på ikke under 72 timer. Den kontraherende stat, til hvilken anmodningen er rettet, skal tage de nødvendige administrative forholdsregler for at modtage, transportere og være missionen behjælpelig. Den er ansvarlig for missionens sikkerhed i videst muligt omfang, mens den befinder sig på territorium under modtagerstatens kontrol.

12. Uden præjudice for den stats suverænitet, til hvilken anmodningen er rettet, kan undersøgelsesmissionen til denne stats territorium medbringe nødvendigt udstyr, der udelukkende skal anvendes til indsamling af oplysninger angående spørgsmålet om overholdelse. Forud for sin ankomst adviserer missionen den kontraherende stat, til hvilken anmodningen er rettet, om det udstyr, den har til hensigt at anvende i forbindelse med sin undersøgelsesopgave.

13. Den kontraherende stat, til hvilken anmodningen er rettet, skal gøre sig alle anstrengelser for at sikre, at undersøgelsesmissionen får mulighed for at tale med alle relevante personer, som måtte være i stand til at give oplysninger angående spørgsmålet om overholdelse.

14. Den kontraherende stat, til hvilken anmodningen er rettet, skal give undersøgelsesmissionen adgang til alle områder og installationer under dens kontrol, hvor materiale, der er relevant for spørgsmålet om overholdelse, kunne forventes at kunne indsamles. Dette skal være med forbehold for alle foranstaltninger som den kontraherende stat anser nødvendige for:

- a) Beskyttelse af følsomt udstyr, oplysninger og områder;
- b) Beskyttelse af forfatningsmæssige forpligtelser, den kontraherende stat måtte have angående ejendomsrettigheder, ransagning og beslaglæggelser eller andre forfatningsmæssige rettigheder; eller
- c) Den fysiske beskyttelse af og sikkerhed for medlemmerne af undersøgelsesmissionen.

Såfremt den kontraherende stat foretager sådanne foranstaltninger, skal den gøre sig alle anstrengelser for på anden måde at bevise, at den overholder denne konvention.

11. Upon at least 72 hours notice, the members of the fact-finding mission shall arrive in the territory of the requested State Party at the earliest opportunity. The requested State Party shall take the necessary administrative measures to receive, transport and accommodate the mission, and shall be responsible for ensuring the security of the mission to the maximum extent possible while they are on territory under its control.

12. Without prejudice to the sovereignty of the requested State Party, the fact-finding mission may bring into the territory of the requested State Party the necessary equipment which shall be used exclusively for gathering information on the alleged compliance issue. Prior to its arrival, the mission will advise the requested State Party of the equipment that it intends to utilize in the course of its fact-finding mission.

13. The requested State Party shall make all efforts to ensure that the fact-finding mission is given the opportunity to speak with all relevant persons who may be able to provide information related to the alleged compliance issue.

14. The requested State Party shall grant access for the fact-finding mission to all areas and installations under its control where facts relevant to the compliance issue could be expected to be collected. This shall be subject to any arrangements that the requested State Party considers necessary for:

- (a) The protection of sensitive equipment, information and areas;
- (b) The protection of any constitutional obligations the requested State Party may have with regard to proprietary rights, searches and seizures, or other constitutional rights; or
- (c) The physical protection and safety of the members of the factfinding mission.

In the event that the requested State Party makes such arrangements, it shall make every reasonable effort to demonstrate through alternative means its compliance with this Convention.

15. Undersøgellesmissionen kan forblive på den pågældende kontraherende stats territorium i op til i alt 14 dage, og på samme sted i op til 7 dage, medmindre der er truffet anden aftale.

16. Enhver information som er givet i fortrolighed og ikke angår det spørgsmål, som behandles af undersøgelsesmissionen, skal behandles fortroligt.

17. Undersøgelsesmissionen skal, gennem De Forenede Nationers generalsekretær, aflægge beretning til mødet mellem de kontraherende stater eller det særlige møde mellem de kontraherende stater om resultatet af sine undersøgelser.

18. Mødet mellem de kontraherende stater eller det særlige møde mellem de kontraherende stater skal behandle alle relevante oplysninger, inklusive den beretning der er udarbejdet af undersøgelsesmissionen og kan anmode den kontraherende stat, til hvilken anmodningen er rettet, om at tage skridt til at bringe spørgsmålet angående overholdelse i orden inden udløbet af en bestemt frist. Den kontraherende stat, til hvilken anmodningen er rettet, skal aflægge beretning om alle skridt, der tages som følge af denne anmodning.

19. Mødet mellem de kontraherende stater eller det særlige møde mellem de kontraherende stater kan foreslå de berørte kontraherende stater veje og midler til yderligere at belyse eller løse spørgsmålet, herunder relevante folkeretlige procedurer. I tilfælde, hvor spørgsmålet findes at skyldes omstændigheder, som den kontraherende stat, til hvilken anmodningen er rettet, ikke er herre over, kan mødet mellem de kontraherende stater, eller det særlige møde mellem de kontraherende stater anbefale passende foranstaltninger, inklusive samarbejde som omtalt i artikel 6.

20. Mødet mellem de kontraherende stater eller det særlige møde mellem de kontraherende stater skal i videst muligt omfang træffe de i stk. 18 og stk. 19 nævnte beslutninger ved konsensus, ellers ved to tredjedels flertal af de kontraherende stater, der er tilstede og deltager i afstemningen.

15. The fact-finding mission may remain in the territory of the State Party concerned for no more than 14 days, and at any particular site no more than 7 days, unless otherwise agreed.

16. All information provided in confidence and not related to the subject matter of the fact-finding mission shall be treated on a confidential basis.

17. The fact-finding mission shall report, through the Secretary-General of the United Nations, to the Meeting of the States Parties or the Special Meeting of the States Parties the results of its findings.

18. The Meeting of the States Parties or the Special Meeting of the States Parties shall consider all relevant information, including the report submitted by the fact-finding mission, and may request the requested State Party to take measures to address the compliance issue within a specified period of time. The requested State Party shall report on all measures taken in response to this request.

19. The Meeting of the States Parties or the Special Meeting of the States Parties may suggest to the States Parties concerned ways and means to further clarify or resolve the matter under consideration, including the initiation of appropriate procedures in conformity with international law. In circumstances where the issue at hand is determined to be due to circumstances beyond the control of the requested State Party, the Meeting of the States Parties or the Special Meeting of the States Parties may recommend appropriate measures, including the use of cooperative measures referred to in Article 6.

20. The Meeting of the States Parties or the Special Meeting of the States Parties shall make every effort to reach its decisions referred to in paragraphs 18 and 19 by consensus, otherwise by a two-thirds majority of States Parties present and voting.

Artikel 9

National gennemførelse

Hver kontraherende stat skal tage alle passende retlige, administrative og andre forholdsregler, herunder indførelse af straffesanktioner, for at forebygge og bringe til ophør enhver virksomhed, der er forbudt en kontraherende stat i henhold til denne konvention, foretaget af personer eller i områder under dens jurisdiktion eller kontrol.

Artikel 10

Bilæggelse af tvister

1. De kontraherende stater skal konsultere og samarbejde med hinanden for at bilægge enhver tvist vedrørende anvendelsen eller fortolkningen af denne konvention. Enhver kontraherende stat kan forelægge en sådan tvist på et møde mellem de kontraherende stater.

2. Mødet mellem de kontraherende stater kan yde sit bidrag til bilæggelse af konflikten på en hvilken som helst måde, det finder passende, herunder ved at tilbyde sin venskabelige mellemkomst eller opfordre de kontraherende stater, der er parter i konflikten, til at indlede en bilæggelsesprocedure efter eget valg og anbefale en tidsfrist for enhver aftalt procedure.

3. Denne artikel er uden præjudice for bestemmelserne i denne konvention angående lettelse og afklaring af overholdelse.

Artikel 11

Møder mellem de kontraherende stater

1. De kontraherende stater mødes regelmæssigt for at overveje ethvert spørgsmål vedrørende anvendelsen eller gennemførelsen af denne konvention, inklusive:

- a) Denne konventions virkemåde og status;
- b) Spørgsmål hidrørende fra beretninger afgivet i henhold til denne konventions bestemmelser;
- c) Internationalt samarbejde og bistand i overensstemmelse med artikel 6;
- d) Udviklingen af teknologi angående rydning af personelminer;
- e) Anmodninger fra stater i henhold til artikel 8 og

Article 9

National implementation measures

Each State Party shall take all appropriate legal, administrative and other measures, including the imposition of penal sanctions, to prevent and suppress any activity prohibited to a State Party under this Convention undertaken by persons or on territory under its jurisdiction or control.

Article 10

Settlement of disputes

1. The States Parties shall consult and cooperate with each other to settle any dispute that may arise with regard to the application or the interpretation of this Convention. Each State Party may bring any such dispute before the Meeting of the States Parties.

2. The Meeting of the States Parties may contribute to the settlement of the dispute by whatever means it deems appropriate, including offering its good offices, calling upon the States Parties to a dispute to start the settlement procedure of their choice and recommending a time-limit for any agreed procedure.

3. This Article is without prejudice to the provisions of this Convention on facilitation and clarification of compliance.

Article 11

Meetings of the States Parties

1. The States Parties shall meet regularly in order to consider any matter with regard to the application or implementation of this Convention, including:

- (a) The operation and status of this Convention;
- (b) Matters arising from the reports submitted under the provisions of this Convention;
- (c) International cooperation and assistance in accordance with Article 6;
- (d) The development of technologies to clear anti-personnel mines;
- (e) Submissions of States Parties under Article 8; and

f) Beslutninger angående anmodninger fra de kontraherende stater som hjemlet i Artikel 5.

2. Det første møde mellem de kontraherende stater indkaldes af De Forenede Nationers generalsekretær inden ét år efter denne konventions ikrafttrædelse. De efterfølgende møder indkaldes af De Forenede Nationers generalsekretær årligt indtil den første gennemgangskonference.

3. Under de i artikel 8 anførte betingelser indkalder De Forenede Nationers generalsekretær et særligt møde mellem de kontraherende stater.

4. Stater der ikke er deltagere i denne konvention, samt De Forenede Nationer, andre relevante internationale organisationer eller institutioner, regionale organisationer, Den Internationale Røde Kors Komité og relevante ikke-statslige organisationer, kan indbydes til at deltage i disse møder som observatører i overensstemmelse med de vedtagne procedure-regler.

Artikel 12

Gennemgangskonferencer

1. En gennemgangskonference indkaldes af De Forenede Nationers generalsekretær fem år efter ikrafttrædelsen af denne konvention. Yderligere gennemgangskonferencer indkaldes af De Forenede Nationers generalsekretær, såfremt dette begæres af en eller flere kontraherende stater, idet der dog i alle tilfælde skal forløbe mindst fem år mellem hver gennemgangskonference. Alle kontraherende stater indbydes til hver gennemgangskonference.

2. Formålet med gennemgangskonferencen er at:

- a) Gennemgå denne konventions virkemåde og status;
- b) Overveje behovet for og intervallet mellem yderligere møder mellem de kontraherende stater, jf. artikel 11, stk. 2;
- c) Træffe beslutninger om anmodninger fra de kontraherende stater som hjemlet i artikel 5; og

(f) Decisions relating to submissions of States Parties as provided for in Article 5.

2. The First Meeting of the States Parties shall be convened by the Secretary-General of the United Nations within one year after the entry into force of this Convention. The subsequent meetings shall be convened by the Secretary-General of the United Nations annually until the first Review Conference.

3. Under the conditions set out in Article 8, the Secretary-General of the United Nations shall convene a Special Meeting of the States Parties.

4. States not parties to this Convention, as well as the United Nations, other relevant international organizations or institutions, regional organizations, the International Committee of the Red Cross and relevant non-governmental organizations may be invited to attend these meetings as observers in accordance with the agreed Rules of Procedure.

Article 12

Review Conferences

1. A Review Conference shall be convened by the Secretary-General of the United Nations five years after the entry into force of this Convention. Further Review Conferences shall be convened by the Secretary-General of the United Nations if so requested by one or more States Parties, provided that the interval between Review Conferences shall in no case be less than five years. All States Parties to this Convention shall be invited to each Review Conference.

2. The purpose of the Review Conference shall be:

- (a) To review the operation and status of this Convention;
- (b) To consider the need for and the interval between further Meetings of the States Parties referred to in paragraph 2 of Article 11;
- (c) To take decisions on submissions of States Parties as provided for in Article 5; and

d) I forbindelse med den afsluttende beretning om nødvendigt vedtage konklusioner angående gennemførelsen af denne konvention.

3. Stater, der ikke er deltagere i denne konvention, såvel som De Forenede Nationer, andre relevante internationale organisationer eller institutioner, regionale organisationer, Den Internationale Røde Kors Komité og relevante ikke-statslige organisationer kan indbydes til at deltage i gennemgangskonferencerne som observatører i overensstemmelse med de vedtagne procedureregler.

Artikel 13

Ændringer

1. Enhver kontraherende stat kan når som helst efter ikrafttrædelsen af denne konvention stille ændringsforslag til konventionen. Ethvert ændringsforslag fremsendes til depositaren, som runder sender det til alle kontraherende stater og søger deres mening, om hvorvidt en ændringskonference bør indkaldes for at tage stilling til spørgsmålet. Hvis et flertal af de kontraherende stater inden 30 dage efter forslaget runder sendelse notificerer depositaren om, at de støtter yderligere overvejelser af forslaget, indkalder depositaren en ændringskonference, hvortil alle kontraherende stater indbydes.

2. Stater, der ikke er deltagere i denne konvention såvel som De Forenede Nationer, andre relevante internationale organisationer eller institutioner, regionale organisationer, Den Internationale Røde Kors Komité og relevante ikke-statslige organisationer, kan indbydes til at deltage i alle ændringskonferencer som observatører i overensstemmelse med de vedtagne procedureregler.

3. Ændringskonferencen afholdes umiddelbart efter et møde mellem de kontraherende stater eller en gennemgangskonference, medmindre et flertal af de kontraherende stater anmoder om, at den afholdes tidligere.

4. Enhver ændring af denne konvention vedtages med to tredjedels flertal af de kontraherende stater, der er til stede, og deltager i afstemningen. Depositaren underretter de kontraherende stater om enhver sådan vedtagen ændring.

(d) To adopt, if necessary, in its final report conclusions related to the implementation of this Convention.

3. States not parties to this Convention, as well as the United Nations, other relevant international organizations or institutions, regional organizations, the International Committee of the Red Cross and relevant non-governmental organizations may be invited to attend each Review Conference as observers in accordance with the agreed Rules of Procedure.

Article 13

Amendments

1. At any time after the entry into force of this Convention any State Party may propose amendments to this Convention. Any proposal for an amendment shall be communicated to the Depositary, who shall circulate it to all States Parties and shall seek their views on whether an Amendment Conference should be convened to consider the proposal. If a majority of the States Parties notify the Depositary no later than 30 days after its circulation that they support further consideration of the proposal, the Depositary shall convene an Amendment Conference to which all States Parties shall be invited.

2. States not parties to this Convention, as well as the United Nations, other relevant international organizations or institutions, regional organizations, the International Committee of the Red Cross and relevant non-governmental organizations may be invited to attend each Amendment Conference as observers in accordance with the agreed Rules of Procedure.

3. The Amendment Conference shall be held immediately following a Meeting of the States Parties or a Review Conference unless a majority of the States Parties request that it be held earlier.

4. Any amendment to this Convention shall be adopted by a majority of two thirds of the States Parties present and voting at the Amendment Conference. The Depositary shall communicate any amendment so adopted to the States Parties.

5. En ændring af denne konvention træder i kraft for alle de i konventionen deltagende stater, der har accepteret ændringen, når et flertal af de kontraherende stater har deponeret deres acceptinstrument. Derefter træder ændringen i kraft for hver enkelt kontraherende stat i øvrigt på dagen for deponeringen af dens acceptinstrument..

Artikel 14

Omkostninger

1. Omkostningerne ved møder mellem de kontraherende stater, særlige møder mellem de kontraherende stater, gennemgangskonferencer og ændringskonferencer dækkes af de kontraherende stater og af ikke-kontraherende stater, der deltager deri, i overensstemmelse med De Forenede Nationers påligningsskala, forholdsmæssigt justeret.

2. De Forenede Nationers generalsekretærs omkostninger i forbindelse med Artikel 7 og 8 samt omkostningerne i forbindelse med undersøgelssmissioner dækkes af de kontraherende stater i overensstemmelse med De Forenede Nationers påligningsskema, forholdsmæssigt justeret.

Artikel 15

Undertegnelse

Denne Konvention, der er vedtaget i Oslo i Norge den 18. september 1997, er åben for undertegnelse i Ottawa i Canada af alle stater fra 3. december 1997 til 4. december 1997 og i De forenede Nationers hovedsæde i New York fra den 5. december 1997 til dens ikrafttrædelse.

Artikel 16

Ratifikation, accept, godkendelse, eller tiltrædelse

1. Denne konvention ratificeres, accepteres eller godkendes af signatarerne.

2. Den er åben for tiltrædelse af enhver stat der ikke har undertegnet konventionen.

3. Ratifikations-, accept-, godkendelses-, eller tiltrædelsesinstrumenterne deponeres hos depositaren.

5. An amendment to this Convention shall enter into force for all States Parties to this Convention which have accepted it, upon the deposit with the Depositary of instruments of acceptance by a majority of States Parties. Thereafter it shall enter into force for any remaining State Party on the date of deposit of its instrument of acceptance.

Article 14

Costs

1. The costs of the Meetings of the States Parties, the Special Meetings of the States Parties, the Review Conferences and the Amendment Conferences shall be borne by the States Parties and States not parties to this Convention participating therein, in accordance with the United Nations scale of assessment adjusted appropriately.

2. The costs incurred by the Secretary-General of the United Nations under Articles 7 and 8 and the costs of any fact-finding mission shall be borne by the States Parties in accordance with the United Nations scale of assessment adjusted appropriately.

Article 15

Signature

This Convention, done at Oslo, Norway, on 18 September 1997, shall be open for signature at Ottawa, Canada, by all States from 3 December 1997 until 4 December 1997, and at the United Nations Headquarters in New York from 5 December 1997 until its entry into force.

Article 16

Ratification, acceptance, approval or accession

1. This Convention is subject to ratification, acceptance or approval of the Signatories.

2. It shall be open for accession by any State which has not signed the Convention.

3. The instruments of ratification, acceptance, approval or accession shall be deposited with the Depositary.

Artikel 17

Ikrafttrædelse

1. Denne konvention træder i kraft den første dag i den sjette måned efter den måned i hvilken det fyrretyvende ratifikations-, accept-, godkendelses-, eller tiltrædelsesinstrument er blevet deponeret.

2. For enhver stat, som deponerer sit ratifikations-, accept-, godkendelses-, eller tiltrædelsesinstrument efter deponeringen af det fyrretyvende ratifikations-, accept-, godkendelses-, eller tiltrædelsesinstrument, træder denne konvention i kraft den første dag i den sjette måned efter den dag, hvor staten deponerer sit ratifikations-, accept-, godkendelses-, eller tiltrædelsesinstrument.

Artikel 18

Midlertidig anvendelse

Enhver stat kan på tidspunktet for sin ratifikation, accept, godkendelse eller tiltrædelse erklære, at den midlertidigt vil anvende Artikel 1, stk. 1 i denne konvention, i perioden frem til dens ikrafttrædelse.

Artikel 19

Forbehold

Denne konventionens bestemmelser skal ikke være genstand for forbehold.

Artikel 20

Varighed og tilbagetrædelse

1. Denne konvention er af ubegrænset varighed.

2. Enhver kontraherende stat er, i udøvelsen af sin nationale suverænitet, berettiget til at træde tilbage fra denne konvention. Staten notificerer alle andre kontraherende stater, depositaren og De Forenede Nationers Sikkerhedsråd om tilbagetrædelsen. Denne notifikation skal indeholde en fuldstændig redegørelse for årsagerne til tilbagetrædelsen.

3. Enhver sådan tilbagetrædelse har virkning seks måneder efter, at depositaren har modtaget notifikationen om tilbagetrædelse. Hvis imidlertid den tilbagetrædende stat ved udgangen af seks-måneders perioden, er deltager i en

Article 17

Entry into force

1. This Convention shall enter into force on the first day of the sixth month after the month in which the 40th instrument of ratification, acceptance, approval or accession has been deposited.

2. For any State which deposits its instrument of ratification, acceptance, approval or accession after the date of the deposit of 40th instrument of ratification, acceptance, approval or accession, this Convention shall enter into force on the first day of the sixth month after the date on which that State has deposited its instrument of ratification, acceptance, approval or accession.

Article 18

Provisional application

Any State may at the time of its ratification, acceptance, approval or accession, declare that it will apply provisionally paragraph 1 of Article 1 of this Convention pending its entry into force.

Article 19

Reservations

The Articles of this Convention shall not be subject to reservations.

Article 20

Duration and withdrawal

This Convention shall be of unlimited duration.

2. Each State Party shall, in exercising its national sovereignty, have the right to withdraw from this Convention. It shall give notice of such withdrawal to all other States Parties, to the Depositary and to the United Nations Security Council. Such instrument of withdrawal shall include a full explanation of the reasons motivating this withdrawal.

3. Such withdrawal shall only take effect six months after the receipt of the instrument of withdrawal by the Depositary. If, however, on the expiry of that six-month period, the withdrawing State Party is engaged in an armed

væbnet konflikt, får tilbagetrædelsen ikke virkning før afslutningen af den væbnede konflikt.

4. En stats tilbagetrædelse fra denne konvention påvirker ikke på nogen måde staternes pligt til fortsat opfyldte forpligtelser i henhold til enhver relevant folkeretlig regel.

Artikel 21

Depositary

Denne konventions depositar er De Forenede Nationers generalsekretær.

Artikel 22

Autentiske tekster

Originalteksten til denne konvention, hvis arabiske, kinesiske, engelske, franske, russiske og spanske tekster har samme gyldighed, skal deponeres hos De Forenede Nationers generalsekretær.

conflict, the withdrawal shall not take effect before the end of the armed conflict.

4. The withdrawal of a State Party from this Convention shall not in any way affect the duty of States to continue fulfilling the obligations assumed under any relevant rules of international law.

Article 21

Depositary

The Secretary-General of the United Nations is hereby designated as the Depositary of this Convention.

Article 22

Authentic texts

The original of this Convention, of which the Arabic, Chinese, English, French, Russian and Spanish texts are equally authentic, shall be deposited with the Secretary-General of the United Nations.

Bemærkninger til forslaget

I. Konventionens forhistorie

I et forsøg på at mindske de menneskelige lidelser under krigsførelse har man gennem tiderne søgt at indgå internationale aftaler om forbud mod visse våbentyper. I 1899 og 1907 blev det på de store Haager-konferencer besluttet, at krigsførende parter ikke havde ubegrænset frihed i valget af våben til at skade fjenden, og at det skulle være forbudt at anvende våben, som efter deres art forårsager unødigt menneskelig lidelse. Dette førte konkret til, at man i 1899 forbød brugen af dum-dum-kugler (ekspanderende kugler).

Som et resultat af den første verdenskrigs rædsler, blev der i 1925 i Genève underskrevet en protokol om forbud mod brug af visse giftgasser og bakteriologiske våben.

Ved Genève-konventionerne af 12. august 1949 blev der vedtaget regler, som havde til formål at beskytte krigens ofre, herunder civilbefolkningen. I tilfølgelsesprotokol I fra 1977 fremhæves, at der ikke må benyttes våben, som forårsager overflødig skade eller unødige lidelser.

I løbet af 1970'erne blev det tydeligt, blandt andet som følge af erfaringerne fra Vietnam, at man måtte forsøge at nå til enighed om yderligere forbud mod eller begrænsninger i anvendelsen af visse våbentyper.

I perioden 1974-77 blev der i Genève afholdt en diplomatkonference, hvor man uden held forsøgte at forbyde visse typer af inhumane våben. I 1979 blev bestræbelserne fortsat i FN-regi, og resultatet blev konventionen af 10. oktober 1980 om forbud mod eller begrænsninger i brugen af visse konventionelle våben, som må anses for unødigt skadevoldende eller for at ramme i flæng, også kaldet konventionen om særligt inhumane konventionelle våben (CCW), eller 1980-konventionen. Konventionen er en såkaldt rammekonvention, hvor de konkrete forbud mod eller begrænsninger i anvendelsen af visse våbentyper indeholdes i de til konventionen knyttede protokoller. Oprindeligt er der til konventionen knyttet tre protokoller. Af disse omhandler protokol II forbud mod eller begrænsninger i anvendelsen af miner, lu-miner og andre mekanismer.

Efter at Folketinget den 2. april 1981 havde med-delt sit samtykke, ratificerede Danmark 1980-konventionen med tilhørende protokoller ved kongelig resolution af 18. juni 1982. Konventionen trådte i kraft den 2. december 1983. Ved bekendtgørelse af 12. december 1983 er konventionen og tilknyttede protokoller optrykt i Lovtidende C som nr. 114 på side 571.

Protokol II viste sig imidlertid ikke at sikre en tilstrækkelig beskyttelse af civilbefolkningerne. Under indtryk af det stadigt voksende humanitære problem som ureguleret og uansvarlig anvendelse af personelminer havde forårsaget, navnlig i den tredje verden, erkendtes det, at der bestod et behov for en ændring af det gældende regelsæt.

I begyndelsen af 1990'erne begyndte der at dannes en offentlig opinion for at indføre et totalforbud for anvendelsen af personelminer. I maj 1993 dannede således en række fremtrædende ikke-statslige organisationer Den Internationale Kampagne mod Landminer.

Frankrig med tilslutning fra bl.a. Danmark tog i efteråret 1993 initiativet til indkaldelse af en gennemgangskonference til drøftelse af forbedringer af det eksisterende regelgrundlag. Det viste sig dog tidligt under drøftelserne i ekspertgruppen af repræsentanter for de lande, der havde ratificeret konventionen samt en række observatører, som nedsattes med den opgave at forberede gennemgangskonferencen, at der ikke var tilstrækkelig tilslutning til at indlede substansforhandlinger om indførelse af et totalforbud, således som det var ønsket af flere lande, herunder Danmark. Baggrunden for modstanden mod et totalforbud var primært sikkerhedspolitiske overvejelser - personelminer er et billigt, letanvendeligt og effektivt våben i begrænsede konflikter, specielt når de anvendes uden restriktioner. Endvidere spillede eksportinteresser for visse stater utvivlsomt en ikke uvæsentlig rolle.

På gennemgangskonferencen, der måtte afholdes i tre samlinger, den sidste i perioden 22. april til den 3. maj 1996 før enighed kunne opnås, koncentrerede man i stedet arbejdet om at skabe grundlag for så vidtgående forbedringer som muligt af den bestående

protokol II. En række forbedringer blev gennemført, men det endelige mål - et totalforbud mod personelminer - blev som anført ikke nået.

Efter indhentelse af Folketingets samtykke ratificerede Danmark den ændrede protokol II den 24. april 1997. Den ændrede protokol II er endnu ikke trådt i kraft.

Canada indbød herefter den 3. maj 1996 de stater, der støttede et totalforbud, til en konference i Ottawa den 3.-5. oktober 1996. 50 stater, herunder Danmark, deltog i konferencen. Herudover deltog 24 lande som observatører. På konferencen opnåedes enighed om en stærk erklæring om behovet for snarest muligt at tilvejebringe et folkeretligt og politisk grundlag for en fuldstændig afskaffelse af personelminer med de ulykker, dette våben påfører navnlig civilbefolkningen. Dermed indledtes de praktiske forberedelser til indgåelse af en traktat om totalforbud mod personelminer, betegnet »Ottawa-processen«.

Næste skridt i Ottawa-processen var afholdelsen af en konference i Wien den 12.-14. februar 1997. 105 stater og 4 observatørstater deltog i denne konference, hvor teksten til en totalforbudskonvention blev drøftet for første gang.

Wien-konferencen blev fulgt op af en konference i Bruxelles den 24.-27. juni 1997. Bruxelles-konferencen mundede ud i en erklæring, hvorved 97 deltagende stater forpligtede sig til inden slutningen af 1997 at undertegne en totalforbudskonvention i Ottawa.

Den endelige konventionstekst blev vedtaget på en diplomatkonference, der blev afholdt i Oslo 1.-18. september 1997.

I konferencen deltog 85 stater som fulde deltagere. Derudover deltog 38 andre stater og internationale organisationer, herunder den Internationale Røde Kors-komité som observatører. USA deltog oprindeligt i konferencen som fuld deltager, men så sig ikke i stand til at tilslutte sig den konventionstekst, der blev resultat af forhandlingerne på konferencen.

Konferencen vedtog den 18. september 1997 ved konsensus den færdigforhandlede tekst til en konvention om forbud mod brug, oplagring, produktion og overførsel af personelminer samt om deres destruktions. I henhold til konventionens artikel 15 åbnes den for undertegnelse i Ottawa 3.-4. december 1997. Udviklingsminister Poul Nielson undertegnede den 4. december 1997 konventionen på Danmarks vegne.

121 lande undertegnede konventionen i Ottawa, hvilket må betegnes som meget tilfredsstillende og danner et solidt udgangspunkt for bestræbelserne for hurtig ikrafttrædelse og øget tilslutning. Med konventionstekstens blotte eksistens er der skabt en ny

humanitær folkeretlig norm for dette våben, selvom flere lande beklageligvis ikke har set sig i stand til at tilslutte sig et formeligt totalforbud på nuværende tidspunkt. Det gælder bl.a. USA, Finland, Rusland, Kina, Indien, Pakistan samt en række mellemøstlige stater.

Den vedtagne konventionstekst har følgende hovedindhold:

Det forbydes at bruge, producere, erhverve og overføre personelminer. Oplagrede miner skal destrueres i løbet af fire år, udlagte miner i løbet af ti. Et møde mellem konventionens parter kan dog indrømme yderligere forlængelser af 10-årsfristen, hvis særlige vanskeligheder kan påvises. Parterne har til opfyldelse af pligterne i henhold til konventionen ret til at yde og modtage bistand fra andre parter, d.v.s. udveksling af teknologi, videnskabelige oplysninger og udstyr, bistand til minerydning og destruktions og bistand til mineofre m.v. Bistand forudses også ydet gennem FN og regionale organisationer. Overholdelse af konventionen søges sikret gennem udveksling af oplysninger, konsultationer og bistand. Inspektion kan foretages under særlige betingelser. For så vidt angår enkeltpersoner skal straffebestemmelser kunne bringes i anvendelse.

II. Danmarks tiltrædelse

Danmark deltog i den enstemmige vedtagelse af konventionen i Oslo den 18. september 1997, og udviklingsministeren undertegnede som anført på Danmarks vegne konventionen i Ottawa den 4. december 1997.

Det må anses for ønskeligt, at Danmark ratificerer konventionen og herigennem medvirker til dens tidlige ikrafttrædelse. Konventionen er en styrkelse af og et betydeligt bidrag til det internationale regelsæt til beskyttelse af civilbefolkningen, og den indeholder vigtige regler om internationalt samarbejde og gensidig bistand på områder af væsentlig humanitær interesse.

Spørgsmålet om Danmarks ratifikation af konventionen har været forelagt Erhvervsministeriet, Forsvarsministeriet, Justitsministeriet og Miljø- og Energiministeriet, der har givet deres tilslutning til dansk ratifikation. Konventionen skønnes at kunne opfyldes fra dansk side inden for rammerne af gældende dansk lovgivning og eksisterende forsvarsplaner.

Både Grønland og Færøerne har tilsluttet sig, at konventionen ratificeres uden forbehold for Grønland og Færøerne.

Regeringen besluttede allerede den 23. maj 1996 i lyset af resultaterne af gennemgangskonferencen vedr. 1980-konventionen om særligt inhumane konventionelle våben, at Danmark ensidigt med øjeblik-

kelig virkning vil afstå fra at benytte personelminer i det danske forsvar. Destruktionen af danske oplagrede landminer er påbegyndt og forventes afsluttet i år 2000.

Konventionens artikel 5 forpligter de kontraherende stater til at rydde minerede områder på deres territorium inden for en periode af 10 år. Dette vil for Danmarks vedkommende betyde, at det fredede område ved Skallingen på den jyske vestkyst, hvor der fortsat findes udlagte personelminer, vil skulle ryddes inden for den i konventionen fastsatte frist (10 år efter ikrafttrædelse, med mulighed for forlængelse). Forsvarsministeriet har gjort opmærksom på, at rydning af Skallingen på grund af områdets karakter vil være vanskelig og kræve et ikke ubetydeligt ressourcetilforbrug.

Konventionen træder i kraft, som det er bestemt i dens artikel 17, stk. 1, dvs. seks måneder efter at fyrrer stater hos depositaren, FN's generalsekretær, har deponeret deres ratifikations-, accept, godkendelses- eller tiltrædelsesinstrument.

III. Konventionens indhold

Artikel 1

Almindelige forpligtelser

Denne artikel indeholder konventionens generelle forpligtelser om forbud mod brug, produktion, oplagring og eksport af personelminer samt om deres destruktio

Artikel 2

Definitioner

Denne artikel indeholder klare definitioner af en række af nøglebegreberne i konventionen.

Artikel 3

Undtagelser

Denne bestemmelse giver konventionsstaterne mulighed for bevare et vist, mindre antal personelminer til undervisningsbrug og afprøvning af nyt minefyndningsudstyr. I henhold til artikel 7 påhviler der staterne en pligt til at oplyse antal, type og serie-nr. for personelminer, der bevares til dette formål.

Artikel 4

Destruktion af oplagrede personelminer

Konventionsstaterne er forpligtet til inden for fire år at destruere eksisterende lagre af personelminer med den i artikel 3 nævnte undtagelse.

Artikel 5

Destruktion af personelminer i minerede områder

Denne artikel forpligter konventionsstaterne til at destruere alle personelminer, der er udlagt på territorium under deres jurisdiktion eller kontrol inden for en periode på 10 år. Der skelnes ikke mellem miner i minefelter og miner uden for minefelter. Som anført ovenfor under III vil bestemmelsen forpligte Danmark til at rydde området ved Skallingen på den jyske vestkyst.

Såfremt destruktio ikke er mulig inden for 10 år, kan staterne med angivelse af årsagerne ansøge et møde mellem de kontraherende stater om udsættelse på indtil endnu 10 år. Bestemmelsen åbner mulighed for, at et møde mellem staterne indrømmer stater, der fremsætter begrundet anmodning herom yderligere udsættelser af fristen, hver på indtil 10 år.

Herudover bestemmes i artikel 5, at afmærkningen af minerede områder, som minimum lever op til bestemmelserne i den ændrede Protokol II, således at uvedkommende effektivt holdes ude af farlige områder.

Artikel 6

Internationalt samarbejde og bistand

Denne artikel indeholder en række bestemmelser, i henhold til hvilke konventionsstaterne er berettiget til at yde og søge bistand til opfyldelse af konventionens krav. Herudover forpligter konventionsstaterne sig til, i det omfang de har mulighed derfor, at bistå hinanden. Som et nyt element indføjes bistand til ofre for personelminer. Bestemmelsen indeholder ikke nogen retlig forpligtelse til at yde bistand.

Artikel 7

Gennemsigtighedsforanstaltninger

I henhold til denne bestemmelse skal konventionsstaterne inden et halvt år fra konventionens ikrafttrædelse for den pågældende stat, og herefter årligt, afgive en ganske omfattende redegørelse for deres opfyldelse af konventionen.

Artikel 8

Lettelse og afklaring af overholdelse

Denne bestemmelse om kontrol med staternes overholdelse af konventionen repræsenterer et fornuftigt og acceptabelt kompromis mellem de stater, der primært ser konventionen som en nedrustningsaftale, og de stater, der som Danmark ser konventionen som primært havende et humanitært sigte.

Såfremt der opstår mistanke i forbindelse med en

F. t. beslutning om Danmarks ratifikation vedr. personelminer samt om deres destruktion

stats overholdelse af konventionen, skal der i første række konsulteres og afgives oplysninger. Er yderligere opklaring nødvendig giver bestemmelsen mulighed for udsendelse af undersøgelsesmissioner. Sådanne kan besluttes af et flertal af konventionsstaterne.

Artikel 9

National gennemførelse

Denne bestemmelse indeholder en forpligtelse for konventionsstaterne til at tage de nødvendige forholdsregler, herunder indførelse af straffesanktioner for at forhindre eller bringe til ophør handlinger i strid med konventionen begået af personer under deres jurisdiktion eller kontrol.

Artikel 10

Bilæggelse af tvister

Bestemmelsen indeholder en sædvanlig konflikt-løsningsmekanisme, inspireret af tilsvarende bestemmelser i FN-Konventionen om Forbud mod Kemiske Våben af 13 januar 1993 og bygger på konsultationer og mægling.

Artikel 11

Møder mellem de kontraherende stater

Der indføres årlige konsultationsmøder mellem konventionsstaterne, hvor reglernes overholdelse og gennemførelse vil blive gennemgået på baggrund af de obligatoriske rapporter fra staterne. Endvidere vil blandt andet ny teknologi til minerydning samt internationalt samarbejde, bistand og rehabiliteringsprogrammer blive drøftet. Fremtidige gennemgangskonferencer vil blive forberedt på disse møder, og relevante emner vil iøvrigt kunne tages op.

Artikel 12

Gennemgangskonferencer

Bestemmelsen regulerer indkaldelse af gennemgangskonferencer. Den første gennemgangskonference skal indkaldes fem år efter konventionen er trådt i kraft, herefter på begæring fra en eller flere konventionsstater, dog med mindst fem års mellemrum.

Gennemgangskonferencerne kan i realiteten behandle alle spørgsmål af interesse, der er omfattet af

Konventionen.

Artikel 13

Ændringer

Bestemmelsen åbner mulighed for afholdelsen af ændringskonferencer til behandling af ændringsforslag til konventionen.

Artikel 14

Omkostninger

Omkostninger i forbindelse med de oven for beskrevne møder og gennemførelsen af artikel 7 og 8 dækkes i henhold til FN's påligningsskala, forholds-mæssigt justeret.

Artikel 15

Undertegnelse

Denne artikel bestemmer at konventionen, hvis tekst forhandlede og vedtoges på en konference i Oslo, åbnes for undertegnelse i Ottawa den 3. - 4. december 1997.

Artikel 16

Ratifikation, accept, godkendelse eller tiltrædelse

Konventionen er alene bindende for stater, der ved ratifikation, accept, godkendelse eller tiltrædelse har tilsluttet sig den. Konventionen er åben for tilslutning af alle stater, der har undertegnet den.

Artikel 17

Ikrafttrædelse

Ikrafttrædelse sker et halvt år efter modtagelsen af det 40'ende ratifikations-, accept-, godkendelses- eller tiltrædelsesinstrument.

Artikel 18

Midlertidig anvendelse

Ifølge denne bestemmelse kan en stat i forbindelse med sin ratifikation, accept, godkendelse eller tiltrædelse erklære straks at ville være bundet af konventionens grundlæggende forpligtelser som indeholdt i artikel 1, paragraf 1. Danmark lever allerede op til disse grundlæggende forpligtelser. Afgivelse af en sådan erklæring er således ikke relevant for Danmarks vedkommende.

Artikel 19

Forbehold

Der kan ikke tages tages forbehold i forbindelse med ratifikation, accept, godkendelse eller tiltrædelse af konventionen.

Artikel 20

Varighed og tilbagetrædelse

Konventionen er af ubegrænset varighed.

Artikel 20 regulerer adgangen for en stat til at træde tilbage fra konventionen. Dette kan ske med et halvt års varsel, dog ikke såfremt staten er deltager i en væbnet konflikt. I så tilfælde kan den pågældende stats tilbagetrædelse først få virkning efter ophøret af

den væbnede konflikt. Herved styrkes konventionens anvendelighed væsentligt i betragtning af konventionens betydning i forbindelse med væbnede konflikter.

Artikel 21

Depositar

Konventionens depositar er FN's Generalsekretær.

Artikel 22

Autentiske tekster

Denne artikel bestemmer, at konventionsteksten er lige autentisk i alle de officielle FN-sprogversioner.

Skriftlig fremsættelse (1. april 1998)

Udenrigsministeren (Niels Helveg Petersen):

Herved tillader jeg mig for det høje Ting at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om Danmarks ratifikation af konvention om forbud mod brug, oplagring, produktion og overførsel af personelminer samt om deres destruktion.

Beslutningsforslag nr. B 11).

Konventionen vedtoges den 17. september 1997 på en konference i Oslo. Den åbnedes for undertegnelse 3.-4. december 1997 på en konference i Ottawa. Danmark undertegnede konventionen den 4. december 1997. I alt 121 stater undertegnede på konferencen i Ottawa, deriblandt samtlige nordiske, EU-lande og NATO-lande med undtagelse af Finland, Tyrkiet og USA. Bl.a. Rusland, Kina, Indien, Pakistan og en række mellemøstlige stater har beklageligvis heller ikke set sig istand til at undertegne.

Danmark ratificerede den 24. april 1997 den ændrede protokol II om forbud mod eller begrænsninger i anvendelsen af miner, lureminer og andre mekanismer til konvention af 10. oktober 1980 om forbud mod eller begrænsninger i anvendelsen af visse konventionelle våben, som må anses for at være unødigt skadevoldende eller for at ramme i flæng.

Ved den ændrede protokol II, der endnu ikke er trådt i kraft, forbydes brug og overførsel af personelminer, der ikke kan spores, og der indføres begrænsninger for så vidt angår andre miner og forbud og begrænsninger udstrækkes til at gælde ikke alene internationale væbnede konflikter, men også interne konflikter

Uanset de forbedringer af beskyttelsen af civilbefolkningen, som tilsigtes med den ændrede protokol II fandt regeringen det ønskeligt efter afslutningen af forhandlingerne, der førte til ændrede protokol II i lyset af resultaternes begrænsning, den 23. maj 1996 ensidigt med øjeblikkelig virkning at give afkald på at bruge

personelminer i det danske forsvar. Beslutningen blev truffet for at sende et klart og utvetydigt politisk signal om Danmarks støtte til indførelsen af et totalforbud mod personelminer. Destruktion af oplagrede personelminer er begyndt og forventes afsluttet i år 2000.

Det siden udarbejdelsen af den ændrede protokol II fortsatte internationale arbejde med personelmineproblemet, hvori Danmark har deltaget aktivt - betegnet Ottawa-processen efter den internationale konference, der i oktober 1996 i Ottawa definerede målet for de internationale bestræbelser og lagde dem i faste rammer - har ført til den nu foreliggende konvention om et fuldstændigt stop for personelminer. Konventionens hovedindhold er som følger:

Det forbydes at bruge, producere, erhverve og overføre personelminer. Oplagrede miner skal destrueres i løbet af 4 år, udlagte miner i løbet af 10. Et møde mellem konventionens parter kan dog indrømme yderligere forlængelser af 10-årsfristen, hvis særlige vanskeligheder kan påvises. Parterne har til opfyldelse af pligterne i henhold til konventionen ret til at yde og modtage bistand fra andre parter, d.v.s. udveksling af teknologi, videnskabelige oplysninger og udstyr, bistand til minerydning og destruktion og bistand til mineofre m.v. Bistand forudses også ydet gennem FN og regionale organisationer. Overholdelse af konventionen søges sikret gennem udveksling af oplysninger, konsultationer og bistand. Inspektion kan foretages under særlige betingelser. For så vidt angår enkeltpersoner skal straffebestemmelser kunne bringes i anvendelse.

Konventionen træder i kraft seks måneder efter at fyre stater hos depositaren, FN's generalsekretær, har deponeret deres ratifikations-, accept-, godkendelses- eller tiltrædelsesinstrument.

Hurtig ikrafttrædelse anses for vigtig. Indtil videre har Canada, Irland, Mauritius, Turkmenistan og Vatikanstaten deponeret deres ratifikationsinstrumenter.

Idet jeg iøvrigt henviser til de bemærkninger, der ledsager forslaget, skal jeg anbefale dette til det høje Tings velvillige behandling.